

SU SPALIO ŠVENTĖMIS, DRAUGAI!

VISŲ SALŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

lapkričio

7 d.

Trečiadienis

Nr. 129(4019)

XXXXXXXX

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

J. Buičilo plakatas (ELTA)

Pagal Spalį matuojam savo žingsnius

JONAS PESECKAS

LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius

Su šventiškai pakilia nuotaika veiduose, su giedromis mintimis apie šiandieną ir su optimizmu žvelgiant į rytdieną, mūsų plačiosios Tėvynės darbo žmonės lapkričio 7-ąją išeis į miestų gatves. Demonstrantų kolonos nešamos raudonosios vėliavos simbolizuos, jog per planetą pergalingai žengia 62-ųjų metų jubiliejų švenčiantis Didysis Spalis.

Tarybų šalis — Didžiojo Spalio Tėvynė, pirmoji pasaulyje sukūrusi išsivysčiusio socializmo visuomenę, tarsi ryškiausias švytutys nušviečia kelią ir įkvepia naujų jėgų mūsų planetos darbo žmonėms, jų kovoje už šviesesnę ateitį, už tvirtą taiką Žemėje.

Sugrįždami mintimis į tas žaizduojančias Didžiojo Spalio dienas, mes su didžia pagarba ir pagristu pasidžiavimu šiandien prisimename savo beaimius žemiečius anykštėnus, kurie petys į petį su rusų ir kitų tautų suimtais kovėsi Spalio barikadose, kurie didžiojo Lenino idėjų užgrūdinti praėjo šlovingą, kupiną sunkių išbandymų kelią pilietinio karo metais arba kūrė ir stiprino Tarybų valdžią Lietuvoje atmintiniais 1918—1919 metais. Tokiais ištermingais, atsivėrusiais kilniai partijos reikalui kovotojais buvo iš Anykščių krašto kilę įžymūs čekistas Juozas Opanskis ir Kazys Rimša, kuriam teko asmeniškai slaugyti Leniną. Toki kovotojų garbinga kelią praėjo Spalio revoliucijos dienomis.

Komunistų partija įstojes ir su ginklu rankose Petrogrado gatvėse su priešu kovojęs, o 1918 metais Lietuvos Laikinosios revoliucinės darbininkų ir valstiečių vyriausybės karo reikalų liaudies komisaru dirbęs Rapolas Rasikas, Spalio revoliucijos ir pilietinio karo kovų užgrūdintas svėdasikiškis Antanas Braknys ir kiti.

Didžiojo Spalio laimėjimų padrasinti, Lietuvos Komunistų partijos vadovaujami, kaip visos Lietuvos, taip ir Anykščių krašto darbo žmonės steigė karinius-revoliucinius komitetus vietose ir biednuomenės komitetus buvusiuose dvaruose. Tokie kariniai-revoliuciniai komitetai, 1918—1919 metais įkurti Anykščiuose, Debeikiuose, Kurkliuose, Svėdasuose, Kavarske, Viešintose ir kitose vietovėse, visu pirmausia rūpinosi vargingųjų valstiečių ir miestelių darbininkų interesais, stengdamiesi padėti jiems maisto produktais.

Ir nors fašistinės diktatūros laikmečiu už kiekvieną pažangesnę mintį mūsų krašto darbo žmonės buvo žiauriai persekiojami, tačiau Spalio idėjų įkvėpti, susibūrę i nelegaliai įkurtas partines kuopelas, komunistai pagrindininkai skleidė liaudies masės partijos tiesos žodį, telkė juos į kovą prieš išnaudotojus. Tokios pagrindinės kuopelės sudėtingomis to meto priespaudos sąlygomis veikė ne tik Anykščiuose, bet ir Kavarsko bei Dabu-

žių apylinkėse, Juostininkuose, Svėdasų valsčiaus Kunigiškių kaime ir kitur. Todėl simboliškai prasminga, kad tai, apie ką kadaise tik svajojo savo siekiais įgyvendinti komunistai pagrindininkai, tarybinės santvarkos metais tapo realybe. Juk šiose vietovėse įsikūrusių „Gintaro“, „Lenino kelių“ ir kitų kolūkių žemdirbių šeima pagrįstai dabar gali didžiuotis savo gražiais, ekonominiais pasiekimais, išplatėjusiomis ir išgražėjusiomis gyvenvietėmis, išaugusiais stambiais visuomeniniais pastatais, dosni derlių dalinančiais laukais.

O kad šių dienų žemdirbys ar sudėtingą techniką valdantis mechanizatorius galėtų pasidžiaugti įvykusiomis gražiomis permainomis kaime, kolektyvaus ūkininkavimo darbo vaisiais, mes dėkingumą išreiškiame broliškosioms tarybinėms tautomis už suteiktą nesavanaudišką pagalbą, už pagamintą ir atsiųstą mums sudėtingą žemės ūkio techniką. Mes kartu pagarba atiduodame tiems tarybiniams aktyvistams, ištermingiems komunistams, kurie skynė takus į šį šviesesnį gyvenimą pirmaisiais pokario metais, sudėtingomis klastos kovos sąlygomis ir vardan šviesesnio rytojaus neretas iš jų paaukojo net savo gyvybę. Šiu mūsų kovotojų — komunistų, tarybinų aktyvistų vardai lamžint partijos rajono komitete ir rajono vykdomajame komi-

tete įrengtose memorialinėse lentose, jų vardai įrašyti Traupio apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto memorialinėje lentoje, ir Juostininkuose pastatytame paminkle, apie jų prasmingą gyvenimą kaupia medžiaga kraštotyrininkai.

Pagal Spalį matuojame savo žingsnius — šie poeto Vladimiro Majakovskio pasakyti žodžiai iš tikrųjų yra gilūs savo prasme, nes nuo Spalio iki Spalio mes tarsi laiptais vis koptume aukštyn, galėdami pasidžiaugti pasiekimais įvairiose mūsų gyvenimo srityse. Argi galima nesididžiuoti tuo, kad dabar rajone žemės ūkio gamybos organizavimu, mokslo pasiekimų ir pirmųjų patyrimo įdiegimo reikalais rūpinasi nepaprastai išaugusi, net 920 kvalifikuotų žemės ūkio specialistų jungianti šeima. Apie techninį žemės

nukelela iš puol.

Sėkančių metų sąskaiton

Penkmečio ketvirtaisiais K. Staro kolūkio mechanizatorius Bronius Blauzdys įsipareigojo su MTZ-52 tipo traktoriumi atlikti darbų, prilygstančių 1500 ha sutartinio arimo. Kaip Didžiojo Spalio švenčių išvakarėse paskaičiavo kolūkio ekonominė Irena Seštokienė, metinius įsipareigojimus darbo pirmūnas įvykdė dar spalio pabaigoje ir šiandien jau darbuojasi sekančių metų

sąskaita. Per likusius pora mėnesių savo asmeninius įsipareigojimus Blauzdys planuoja viršyti dar visais 500 sutartiniais hektarais.

Metinė darbų programą jau įvykdė ir trečia dešimtis metų mechanizatoriumi trūskiantis Stasys Bružas. Ik metų pabaigos šis K. Staro kolūkio traktorininkas papildomai įsipareigojo atlikti darbų, skaičiuojant 400 sutartinių hektarų.

L. Vilimas

Aptarti soclenktyniavimo rezultatai

Įvykusiame Anykščių rajono pramonės įmonių, statybos, transporto ir aptarnavimo sferos organizacijų aktyvo pasitarime buvo plačiai aptarti šių metų trijų ketvirčių socialistinio lenktyniavimo rezultatai.

Pasitarime pranešimą padaręs Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas A. BUDAVIČIUS ir kiti pasitarimo dalyviai ne tik aptvėrė rajono pramonės įmonių, statybinių, transporto, buities tarnybos, prekybos bei kitų aptarnavimo sferos organizacijų pasiekimus, vykdančius prištintus šiemetams socialistinius įsipareigojimus, bet

ir atskleidė šių organizacijų veikloje dar pasireiškiančias spragas, nurodė konkrečius uždavinius ateitį.

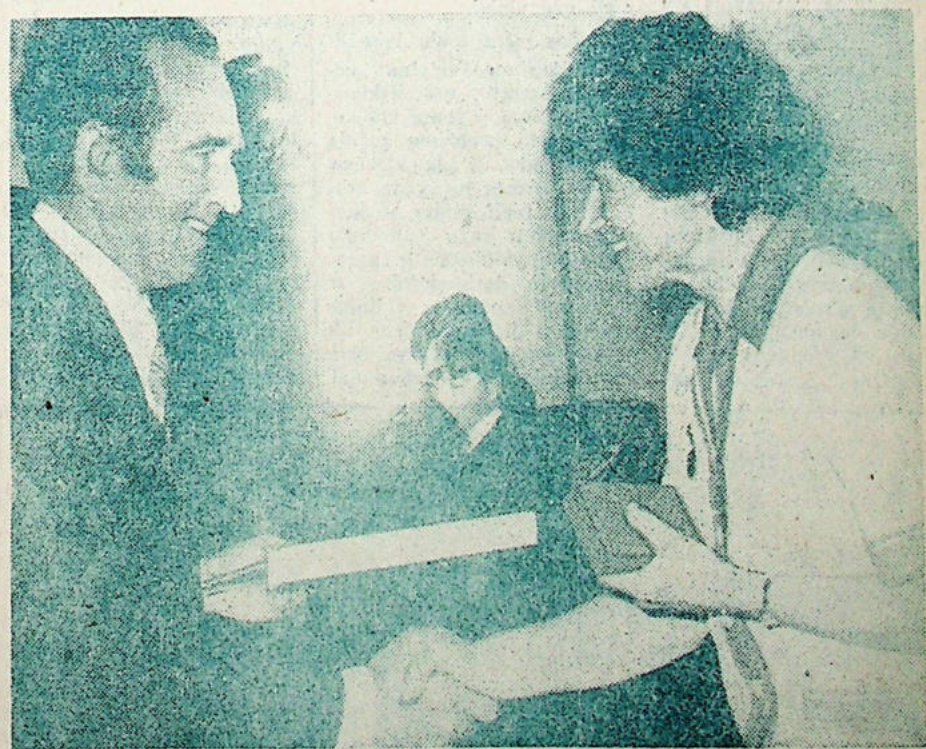
Pasitarimo metu ypač buvo pabrėžta, jog ritmingesniu darbu, geresniu darbų organizavimu ypač statybinėse organizacijose reikalinga užtikrinti aukštesnį darbo našumą ir gerinti darbų kokybę, sutelkti statybinkų jėgas baigiamuose statybos objektuose, kad šie objektai būtų laiku atiduoti į eksploataciją. Pasitarime apie aktualius pramonės įmonių, statybinių organizacijų ir aptarnavimo sferos organizacijų vadovų ir partinių organizacijų uždavinius kalbėjo LKP Anykščių rajono komi-

teto antrasis sekretorius D. GRABUSOVAS.

Pasitarime gamybinio techninio aprūpinimo „Liet-žemūktechnika“ rajoninio susivienijimo ir Anykščių rajono buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato, atitinkančiose rajono organizacijų grupėse tanusių socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai, atstovams buvo įteiktos rajono pereinamosios raudonosios vėliavos.

Didelei grupei rajono pramonės, statybos, transporto, aptarnavimo sferos organizacijų darbo pirmūnų, tapusių lenktyniavimo nugalėtojais, buvo įteikti rajono pereinamieji prizai.

„K. d.“ Inf.

Su dideliu džiaugsmu Anykščių rajono pedagogų šeima sutiko žinią, kad TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku už ypatingus nuopelnus komunistiškai auklėjant jaunąją kartą, pūmajai mūsų respublikoje Anykščių antros vidurinės mokyklos direktoriaus pavauotojai Eugenijai Vingrienei buvo suteiktas TSRS liaudies mokytojos vardas.

Mokytojos dienos minėjimo metu iškilmingoje aplinkoje Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius E. Vingrienei įteikė TSRS liaudies mokytojos ženklelį ir pažymėjimą.

Vyt. Bagdono nuotr.

PAGAL SPALĮ MATUOJAM SAVO ŽINGSNIUS

Atkūto iš prast

ūkių apginklavimą akivaizdžiai byloja tai, jog vien mūsų rajono ūkiuose priskaičiuojama daugiau kaip 1400 įvairaus galingumo traktorių, įvairių baruose galima pasitelkti 820 grūdinių kultūrų nuėmimo kombainų. Galingą techniką panaudodami, žemdirbiai sugeba sukaupti didesnes atsargas pašarų gyvulininkystės fermoms, organizuotiau atlikti linarautės, bulviakasio ir kitus darbus.

Šių metų nepalankiomis gamtinėmis sąlygomis ūkių vadovams, specialistams, visiems žemdirbiams iš tikrųjų teko įveikti nemažą kliūtį ir sunkumus, siekiant nuimti javų ir kaupiamųjų kultūrų derlių. Tačiau jų organizuotumo ir ištvermingumo išdava, o taip pat rajono įmonių, organizacijų ir įstaigų darbuotojų, studentų bei moksleivių suteiktos pagalbos dėka tikras mūšis už duoną, už laukų subrandintą gėrybę buvo laimėtas. Ir nors šių metų grūdinių ir kelių kitų kultūrų derlinumas buvo gautas kuklesnis, tačiau šį rudenį daugumoje ūkių buvo padėtas tvirtas pamatas ateinančių metų derliui: geriausias terminas kokybiškai pasėti žieminius, tvarkingai suartos dirvos.

Gražūs gamybiniai laimėjimai Didžiojo Spalio šventės pažymi Anykščių socialininkų tarybinio ūkio, „Svyturio“, „Lenino kelių“, „Levaniško“, „Pirmyn į komunizmą“ ir kitų kolūkių žemdirbių.

Garbingai prisilmtus socialistinius įsipareigojimus šiais metais vykdė veltinių vėlinio fabriko „Spartakas“, vyko pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“, Sviesto gamyklos, Bulvinio gyventojų aptarnavimo kombinato, Rajkoopsąjungos kolektyvai. Apie tai liudija šiuose kolektyvuose sėkmingai įvykdytos ir viršytos šių metų devynių mėnesių produkcijos gamybos ir realizacijos, buitinių paslaugų, mažmeninės prekybos apyvartos užduotys.

Už aukštus laimėjimus, pasiektus socialistiniame lenktyniavime per šią metų trečiąją ketvirtį, Anykščių buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kolektyvui pripažinta pirmoji vieta respublikoje ir paskirta LTSR Ministrų Tarybos Lietuvos respublikinės profesinių są-

jungų tarybos perėmimoji raudonoji vėliava.

Kad ir Anykščių mieste, ir kaimo gyvenvietėse kasmet iškyla vis daugiau puošnesnių gyvenamųjų namų, kultūrinės-buitinės paskirties arba stambių gyvulininkystės fermų pastatų — tam daug nuosirdaus trūsio įdėda rajono statybininkų organizacijų ir kaimo statybininkų.

Pagrįstai galima pasididžiuoti švietimo, sveikatos apsaugos, kultūros staigų darbuotojų gražiomis pastangomis, kurios nukreiptos jaunosios kartos komunistiniam auklėjimui, darbo žmonių sveikatingumo gerinimui, taurių dorovinių bruožų ugdymui, jų estetiškai auklėjimui. Už ypatingus nuopelnus, mokant ir komunistiškai auklėjant moksleivius šiais metais Anykščių II-osios vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojai Eugenijai Vingrienei suteiktas TSRS liaudies mokytojos garbės vardas. Šis aukštas vyriausybės apdovanojimas akivaizdžiai byloja, jog Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nepaprastai vertina kelių pedagogų darbą.

Svečdami Didžiojo Spalio 62-ąjį jubiliejų, mūsų rajono dirbantieji, kartu su visos Tarybų šalies darbo žmonėmis giliai supranta, jog artimiausiu metu į žengs į atsakingiausią dešimtojo penkmečio etapą — paskutiniuosius šio penkmečio metus. Todėl jie kupini ryžto naujomis darbo dovanomis pažymėti V. Lenino gimimo 110-ąsias metines ir dar svarnesniais laimėjimais apvalinkuoti laikotarpį, skirtą pasiruošimui TSKP XXVI suvažiavimui.

Iškilminguose šventiniuose susirinkimuose, kurie šiomis dienomis vyko mūsų rajono miestuose, gamybinuose kolektyvuose, mokyklose, įstaigose bei organizacijose, buvo plačiai aptarti rajono ir kiekvieno kolektyvo darbo žmonių laimėjimai ir svarbiausieji uždaviniai.

Tačiau nėra tokių laimėjimų, į kuriuos žvelgiant, nereikėtų įveikti pasireikšiančių sunkumų ir rimtų kliūčių. Neišspręstų problemų esama dar nemaža. Juk atskiros rajono įmonės neįvykdė produkcijos realizavimo užduočių, žemiau savo galimybių dirbo statybininkai ir auto-transporto darbuotojai. Dar ne pilnai išnaudoja vidinius rezervus, didinant pieno ir mėsos gamybą, rajono ūkių gyvulininkystės darbuotojai

ir specialistai. Todėl jų laukia ypač svarbūs ir atsakingi uždaviniai, siekiant kuo geriau išsaugoti galvijų prieauglį ir užtikrinti gyvulininkystės produkcijos augimą žiemės laikotarpiu.

Mūsų rajono pramonės įmonių, statybininkų organizacijų vadovams, specialistams, partinėms organizacijoms iškelti labai svarbūs uždaviniai neseniai priimtame TSKP CK nutarime „Dėl ūkio mechanizmo tolesnio tobulinimo ir partinių bei valstybinių organų uždavinių“. Šio svarbaus dokumento reikalavimais reikalinga vadovautis praktinėje veikloje, nes pats gyvenimas padiktavo būtinumą gerinti planavimą, ūkininkauti šeiminiškai, didinti gamybos efektyvumą ir gerinti darbo kokybę.

Nėra abejonės, kad kiekviename darbo kolektyve ateityje dar platesnį užmojį įgaus kūrybingo socialistinio lenktyniavimo sąjūdis. Darbo žmonės dar labiau sutels savo pastangas tam, kad ketvirtuosius dešimtojo penkmečio metus užbaigtume be atsiliekančių visose liaudies ūkio šakose, kad sėkmingai būtų įvykdyti 1979 metų planai ir socialistiniai įsipareigojimai, gerai pasiruošta dirbti 1980 metais ir kuo sėkmingiausiai būtų įvykdytos dešimtojo penkmečio užduotys.

UŽ SAVĄJĄ VALDŽIĄ...

Slovingus puslapius į revoliucinės praeities metraščių įrašė Anykščių krašto darbo žmonės, kurdami reikšmingais 1918—1919 metais Tarybų valdžią Anykščių Svėdasų, Kurklių, Skiemonių ir kitose apylinkėse. Didžiojo Spalio revoliucijos atgarsiai pasiekė ir Viešintą, tais audringaisiais 1918—1919 metais ir Viešintų valsčiuje suplevėso raudonos vėliavos, už savąją valdžią kovoję liaudis, buvo sudarytas karinis-revoliucinis komitetas.

Kas jie, tie pirmieji kovotojai, revkomo nariai, kokia jų buvo veikla? Tas klausimas dažnai iškildavo Viešintų vidurinės mokyklos mokytojams kraštotyrininkams, besidomintiems savo krašto istorine-revoliucine praeitimi. Revkomo narių ar aktyvių 1918—1919 metų veiklų Viešintose jau nebėra, jie nesulaukė šių dienų nedaug kas išliko senų, tuos laikus menančių žmonių atmintyje.

Mokytoja Marytė Skrebūnienė prisiminė, kad jos tėvelis Antanas Jurkštas tada buvo išrinktas valsčiaus revoliucinio komiteto nariu, kai ką yra pasakojęs apie tuos laikus, keturiasdešimt pirmaisiais baltaraiščių kankintas, praradęs sveikatą. Seniai jau miręs Antanas Jurkštas, jo jau nebepaklaus, nepasiteirausi... Prisiminė Marytė Skrebūnienė ir kažkokius raštus, kuriuos tėvelis saugojo kaip savo akį, vokiečių okupacijos metais slėpęs.

paskui motinai prisakęs juos turėti, gal jų prireiksia... Stefanija Jurkštienė iki šių dienų saugojo tuos savo vyro brangintus popierius. Pasirodo, tai 1918—1919 metų Viešintų valsčiaus komiteto susirinkimų protokolai, tarp jų yra vienas, bylojantis ir apie revoliucinio karinio komiteto veiklą. Tai reikšmingi istoriniai dokumentai, kuriuos skaitant paaiškėja to meto viešintiškių nuotaikos, noras turėti savo valdžią čia randame vardus ir pavardes tų, kurie stiprino jaunos darbo žmonių valdžios pamatus, gynė jos interesus.

Į kraštotyrininkų rankas pateko seni, pageltę, kruopščiai rašysena išmarginti po pirmųjų lapų, reikšmingi dokumentai, bylojantys apie revoliucinę praeitį, apie valsčiuje susipindusius pirmuosius laisvės spindulius. Sklandant protokolus, paaiškėja, kad Viešintų apylinkėje valdžia perėjo į darbo žmonių rankas 1918 m. lapkričio 25 dieną. Tą dieną Viešintų miestelyje įvyko apylinkės kaimų įgaliotinių susirinkimas. Jame dalyvavo 69 įgaliotiniai, kurie išrinko Laiką Viešintų valsčiaus komitetą. Į tą komitetą buvo išrinkti Vytautas Didžiulis, Juozas Motiejūnas, Pranas Skardžius, Ambraziejus Paškauskis, Juozas Jozokas, Vytautas Kavoliūnas, Juozas Raščius, Antanas Jurkštas, Matas Peckus. Komiteto pirmininku išrinktas Vytautas Didžiulis, sekretoriumi Juo-

zas Motiejūnas, išdininku Pranas Skardžius. Išrinkus Laikinąją Viešintų valsčiaus komitetą, apylinkėje kurį laiką buvo susidariusi dvivaldystė, dar egzistavo ir vokiečių valdžia. Kai komiteto nariai nuvyko pas Viešintų „amtförsterį“ ir pareikalavo perduoti komitetui, kaip teisėtam valdžios organui, turta, priklausanti vokiečių valdžiai, pastarasis pareiškė, jog valdžia faktiškai dar priklauso vokiečiams. Tik 1918 m. gruodžio 15 d. vokiečių turimas turas buvo konfiskuotas. Iš vokiečių buvo paimta 285 pūdai grūdų, kurie buvo pardavinėjami biedniokams papiginta kaina, o patiems neturtinčiausiems išdalinti nemokamai. Laikinasis valsčiaus komitetas įkūrė miliciją, taip pat liaudies rinktą teismo komisiją, priėmė nutarimus dėl tvarkos saugojimo, kovos su vagystėmis, plėšimais, dėl grobuoniško miškų kirtimo, dėl mokyklos išlaikymo. Komitetas išrinko įgaliotinių j Kupiškio apskrityje steigiamąjį susirinkimą Vytautą Didžiulį. 1918 m. gruodžio 2 d. buvo sukurta Kupiškio apskrityje komitetas, į jį buvo išrinktas ir viešintiškis Vytautas Didžiulis. Todėl po to Laikinojo Viešintų valsčiaus komiteto pirmininku buvo išrinktas Juozas Motiejūnas. 1919 m. sausio 10 d. protokolais byloja apie vėl įvykusį kainų ir

rukelta iš prast

Darbštuolių tradicijoms ištikimi

Pasakoja P. BALTRŪNAS, „Svyturio“ kolūkio vyr. zootechnikas

Greit sukaks metai, kai į užtarnautą poilsį išleidom Naujonių fermos melžėją Ireną Kudriašovą. Ši moteris savo darbą įrašė ryškų puslapį kolūkio istorijoje. Kartu su savo draugėmis ji prižiūrėjo gyvulius tais metais, kai ankštuose tvartuose trūko mechanizmų, kai melžti ir net girdyti gyvulius tekdavo rankomis. Prasidėjus naujų tvartų statybos, mechanizavimo laikotarpiui, mūsų melžėjos su pavydėtinu atkaklumu mokėsi valdyti melžimo techniką, išgijo tikslius darbo įgūdžius. Vienos pirmųjų rajone jos įrodė, jog, karvių grupes sustambinus ir jas melžiant į pieno linijas, įmanoma nuosekliai didinti jų produktyvumą. Greit Naujonių fermos melžėjos peržengė ribą — 200 tonų pieno per metus ir prižiūrimų karvių grupės.

Tiek nuveikė mūsų vyresniosios kartos gyvulių augintojos. Kas dar svarbiau — jos spėjo išsiugdyti savę vertą pamainą, savo darbo žygių tęsėjas. Jau nemaža metų praėjo nuo to laiko, kai Lenino ordininkė Ona Šiaučūnienė mokė ir globoja pradėjusią dirbti fermoje Petre Pušėckiną. O dabar ši melžėja pati globoja jaunesnes su tokia pat motinišku rūpesčiu, kokį kadaise Petrei rodė Ona Šiaučūnienė. Petrės globotinė Liza Gavrilova, kuriai šiomet sukako dar tik septynioliktas pavasaris, vis drąsiau lygiuojasi į vyresniąsias drauges — Tamarą Asačovą, Stasę Lukavičienę.

Beje, produktyvumo rekordų mūsų kolūkio melžėjos siekia tokiais metais, kai pašarų balansas labai įtemptas. Juk 100 hektarų žemės ūkio nuodmenų mes laikome po 20,7 karvės, ruošiamės šiomet pagaminti nemažiau kaip po 755 cent pieno. Tad pašarams tenka panaudoti ne tik plačius sėjomainų laukus, bet ir kiekvieno pagriovio, pakrūmės žolės.

Spalio šventės naujoniškių melžėjų kolektyvas sutinka sėkmingai vykdydamas šiemet metams priimsimus įsipareigojimus. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės šioje fermoje primelžiama per 10 mėnesių po 3875 kg. o melžėja Ona Šiaučūnienė jau primelžė po 4311 kg pieno. Realu tikėtis, jog šiomet visos Naujonių fermos melžėjos primelš iš prižiūrimų karvių grupių daugiau kaip po 200 tonų pieno, o iš kiekvienos karvės — daugiau kaip po 4000 kilogramų.

Ypač džiugu, kad į Naujonių fermos darbštutes kas-

met vis sėkmingiau lygiuojasi kitos mūsų kolūkio pieno fermos — Vikonių — kolektyvas. Ankstesniais metais tarp šių fermų rodiklių buvo itin didelis atotrūkis: metinis karvių produktyvumas Vikonyse būdavo net tūkstantčių kilogramų žemesnis, negu Naujonyse. Šiomet šis atotrūkis, matyt, sumažės iki penkių šimtų. Vikonių fermos melžėja Angelė Benevičienė per 10 mėnesių jau yra primelžusi iš prižiūrimų karvių grupės 172 tonas pieno — vadinasi, ir ji šiomet peržengs 200 tonų ribą. Aukščiausiu prižiūrimų karvių produktyvumu šioje fermoje garsėja Marija Lazutienė.

Nuolat didinti karvių produktyvumą mums padeda kryplingai atliekamas fermoje selekcinis darbas, rūpestinga mažų veršelių ir veislinių telyčių priežiūra. Kruopščiai tvarko veislinį darbą fermoje mūsų zootechnikė selekcininkė Emilija Kavoliūnienė. Kasmet produktyvomis pirmavėsiomis pas mus atnaujinamas trečdalis karvių bandos. Pernai vidutiniškai iš kiekvienos pirmavėšės kolūkyje buvo primelžiama po 3396 kg pieno šiomet tikimės primelžti ne mažiau kaip 3400 kg.

Daug nuosirdaus trūsio įdėda mažų veislinių telyčių šėrėjos Julė Meškauskienė ir Aldona Vaikūnienė vyresnio amžiaus telyčių šėrėjai Jonas Balčiūnas, Leonas Kavoliūnas.

Palyginti gerų rezultatų pas mus pasiekta ir kitoje galvijininkystės šakoje — prižiūrint penimus gyvulius. Šiomet vidutinis kolūkio realizuoto galvijų priauglio svoris — 433 kg. Su 50 proc. kainu priedu esame

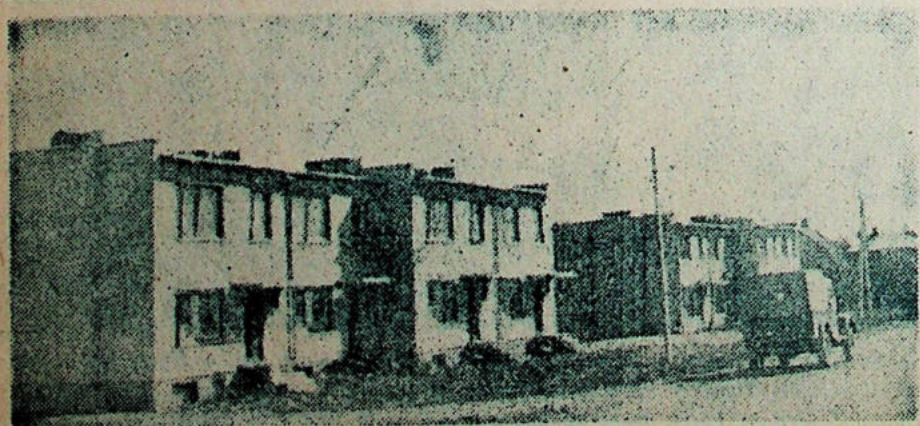
pardavę 81 proc. galvijų rūpestingai prižiūri mažus penimus veršelius šėrėjai Ona ir Juozas Vaišvilos, o vyresnius, skirtus realizavimui — šėrėjas Vytautas Keršanskas.

Pernai stoji rikiuotėn paskutinis mūsų kolūkio kiaulių kompleksų korpusas. Įvedus visą kompleksą eksploatacijon, kasmet realizuosime po 200 tonų kiaulienos, parduosime respublikos ūkiams po 400 veislinių kiaulių.

Kiaulių fermoje pas mus taip pat susibūręs darnus patyrusių gyvulių augintojų kolektyvas. Jau 19 metų šioje fermoje triūsia darbšti paršavedžiai ir paršelių augintoja Vlada Rutkauskienė. Šios šėrėjos, taip pat jos darbo draugės Anastazijos Kudriašovos prižiūrimi paršeliai sparčiai auga, pasižymi geromis veislinėmis savybėmis. Toliau šias teigiamas savybes išryškina veislinių kiaulių augintoja Aldona Patumsienė. Jos išaugintos kiaulaitės „neseniai Panevėžyje „Veislininko“ surengtoje parodoje buvo atžymėtos pirmąja premija. Dauguma jų yra elito klasės.

Bendromis gyvulių augintojų pastangomis sėkmingai vykdoma šių metų mėsos pardavimo valstybei užduotis. Trijų pirmųjų ketvirčių užduotį viršijome 15 proc.

Ateityje kruopščiai paruosime šėrimui stambiusius ir sultinguosius pašarus, stengsimės koncentratu seikėti kuo racionaliau, atsivėlgdami į kiekvieną gyvulio produktyvumą. Esame pasiryžę per žiemą išlaikyti aukštą gyvulių produktyvumo lygį ir tuo padėti pamatą vis dešimtojo penkmečio užduoties sėkmingam įvykdimui.

„Anykščių šilėlio“ kolūkyje yra kelios stambios gyvenvietės. Didžiausia iš jų ūkio centre — Burbiškėje. Žemdirbių patogumui čia veikia valgykla,

parduotuvė, netoli aštuonmetė mokykla, kolūkio kontora. Šioje gyvenvietėje neperseniausiai iškilė du daugiabučiai gyvenamieji namai, daug žemdir-

bių čia stosi individualūs namai. Vyl. Bagdono nuotraukoje: „Anykščių šilėlio“ kolūkio centrinės Burbiškio gyvenvietės vaizdas.

Kelvertas darbštuolių

Kai Didžiosios Spalio socialinės revoliucijos švenčių išvakarėse lankiausi Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinate, šio kolektyvo žmonės džiaugėsi džiugia žinia — Anykščių buities tarnybos kolektyvui už gerus trečiojo šių metų ketvirčio socialistinio lenktyniavimo rezultatus respublikoje pripažinta pirmoji vieta. Šis ženklys pasiekimas yra kiekvieno kombinato darbuotojo nuoširdaus triūso įrodymas.

Gražiomis pergalemis savo darbą vainikuoja gausus kombinato madų atelje kolektyvas, kuriam vadovauja N. Jukonienė. Dešimties mėnesių planinę užduotį jis įvykdė 101 proc., o tai reiškia — atliko paslaugų už 1300 rublių daugiau, negu buvo numatyta plane. Čia dirba įvairaus amžiaus žmonės, skirtingą patirtį kiekvie-

nas turi, tačiau juos sieja bendras tikslas — kuo geriau tenkinti kitų žmonių poreikius.

Apie keletą darbščiausių madų atelje kolektyvo moterų, kurioms darbas tampa šventa pareiga, ir norėčiau papasakoti.

Lengvų drabužių siuvėja tik maždaug prieš pusantų metų pradėjo dirbti Danutė Stasiukonienė. Iš pradžių — mokinė, o paskui — savarankiškai. Iš pirmų mėnesių moteris užsirekomendavo kaip sparti, sąžininga darbuotoja. Štai trečiojo šių metų ketvirčio planą Danutė įvykdė 153 proc. Ji jau įvykdė metinę ir pirmojo naujųjų metų mėnesio užduotį.

Nedidelė darbo praktika ir komjaunulės Stasės Davidonytės. Atvažiavo mergina, baigusi profesinę technikos mokyklą ir įsigijusi vyriškų

viršutinių drabužių siuvėjos specialybę. Darbšti, pareiginga, žingeidi, — taip ją charakterizavo jos brigados sukirėjas komunistė L. Sologubova. Čia Stasė įsigijo ir antrą specialybę — moteriškų viršutinių drabužių siuvėjos.

Toje pačioje brigadoje su Stase puikiai dirba ir darbo

V. Bagdono nuotraukoje ir matome madų atelje siuvėjas (iš kairės į dešinę) Danutę Stasiukonienę, Stasę Davidonytę, Angelę Malinauskienę ir Danutę Sėjūnienę.

veteranė Angelė Malinauskienė. Jau virš dvidešimties metų ji puošia Anykščių moteris, stengiasi, kad jos darbu visuomet būtų patenkintos klientės. Apie Angelės darbo kokybę byloja ir tai, kad jai suteiktas I klasės meistrės vardas, ji aukščiausios — penktos kategorijos — siuvėja. Darbo veteranė savo patirtį mielai perteikia jaunoms siuvėjoms, visuomet padeda, pataria jį besikreipiančioms darbo draugėms. Savo ketvirtines užduotis Angelė įvykdė maždaug 120 proc., todėl ir jai nebeadaug beliko iki šių metų finišo.

Jau skaitėme mūsų rajono spaudoje apie plataus profi-

lio siuvėjos Danutės Pakėnaitės-Sėjūnienės indėlį kombinato pasiekimų aruodą. Si penktos kategorijos vyriškų drabužių siuvėja praeityje ne kartą buvo pripažinta geriausia rajono jaunąja gamybininke, Dabar jauna komunistė turi ir svaresnių darbo įvertinimų. Danutė — Darbo šlovės III laipsnio ordinarė.

Danutė Sėjūnienė dirba didelę patirtį turinčio sukirėjo S. Svilpos brigadoje. 11 žmonių siuva vyriškus viršutinius drabužius. Per mėnesį brigada vidutiniškai pasiūva apie 50 kostiumų, 90—100 vyriškų kelnų. Kad įvykdytum užduotį, reikia vikriai sukis. Ir ne tik vikriai siu-

ti, bet ir kokybiškai. Danutė puikiai atlieka savo užduotį. Kaip pažymėjo atelje vedėja N. Jukonienė, dirba kaip pusantro žmogaus. O juk jaunai komunistei, kaip rajono tarybos deputatei, profsąjungos aktyvistei, netrūksta ir visuomeninio darbo.

Daug kas priklauso nuo buities tarnybos darbuotojo, bet svarbiausia — jo paslaugomis besinaudojančio žmogaus nuotaika. Gražiai pasiūtas drabužis, kultūringas aptarnavimas visuomet melniai nutelkia lankytoją. Šios visos keturios moterys visuomet stengiasi tik gerą giedrą nuotaiką dovanoti lankytojams.

R. Bražėnienė

Saugome revoliucionieriaus atminimą

O mesėjome,ėjome,ėjome,
Su milinėm pilkom išlinga-
vome
Pačiame obelų žydėjime,
Pačiame pražydėjime savo.

Sios P. Sirvio eilės tarytum skintos ir revoliucijos kareiviui Juozui Opanskui. Debeikiečiai didžiuojasi, kad jų žemietis tapo įžymus revoliucionierius, čekistas, artimas F. Dzeržinskio pagalbininkas ir bendražygis, ištikimas liudijai, be to kovotojas su darbo žmonių priešais.

Apie šį nenuilstantį revoliucionierių, čekistą pirmąjį sužinojo mūsų mokyklos kraštotyrininkai, vadovaujami buvusio mūsų mokyklos mokytojo, kraštotyrininko-entuziasto V. Staliausko. Užrašė jo giminių pasakojimus, prisiminimus apie jį. Pionieriai susipažino su Valentinu Opanskaj (jo žmonos) prisiminimais apie Juozą Opanskį. Jie nepamirš-

ta, kad „darbas jam buvo viskas. Vien juo gyveno. Kai tik pareidavo namo, tuoj sėdavo prie knygu. Juozas mokėjo branginti kiekvieną minutę... O tą lemtingą 1927 m. birželio 7 d. J. Opanskis paskambino į namus, kad pietų nelaukti, nes truputį užtruks, o užtruks visam gyvenimui...“.

Lietuvio čekisto asmenybė tapo legendine, Baltarusijos darbo žmonės jo gyvenimą apipynė legendomis, apie jį sukūrė dainas. Jos skambėjo jo partizanų lūpose sunkiais karo metais. J. Opanskio vardu Minske pavadinta gatvė. Jo vardu Minsko 16-oje vidurinėje mokykloje vadinasi pionierių draugovė. Įkurtas memorialinis muziejus.

J. Opanskio atminimas gyvas ir revoliucionieriaus tėviškėje. 1969 metais Stalėriškių km., po baltaliemėmis beržais, kurie dar mėsne jaunuoli Juozą Opanskį buvo atidengtas paminklinis akmuo šiam beahimiam revoliucijos kariui. Į paminklo

atidengimo šventę susirinko daugybė žmonių, buvo atvykę jo sūnūs, jų žmonos, giminės. Paminklo atidengimo dieną mena Stalėriškių ir aplinkinių kaimų gyventojai. Tie pionieriai, kurie šventės metu skaitė skambius posmus, skirtus šiam beahimiam kovotojui, budriai ir pasiaukojamai saugojusiam jauną tarybinę Tėvynę, už ją ne gailėjusiam brangiausio savo turto — gyvybės, jau seniai baigė mokyklą. Jų pradėtą tradiciją prižiūrėti paminklą, puošti jo aplinką tęsia kiti pionieriai, jo vardu pavadinę ir savo pionierių draugovę. Mokyklos pionieriai palaiko ryšius su čekisto giminėmis, artimaisiais. Niekada nepamiršta paminklinio akmens Stalėriškių kaimo. Vasarą ten visada žydi gelės, kaip simbolis atminimo tų, kurie kovėsi už mūsų taiką, gražų, laimingą gyvenimą.

A. Balčiūnaitė
Debeikų vidurinės mokyklos užlasinio darbo organizatorė

UŽ SAVĄJĄ VALDŽIĄ...

atkelta iš žurnal

liotinių susirinkimą, kuriame keliamas klausimas dėl Lai kinojo valsčiaus komiteto perrinkimo.

Zinių apie laikotarpį nuo 1919 m. sausio 10 d. iki sausio 28 dienos nėra. Toliau seka protokolai, datuoti 1919 m. sausio 28 d., iš kurių sužinome apie visuotinį Viešintų valsčiaus piliečių susirinkimą, svarstant klausimą dėl Viešintų valsčiaus karinio revoliucinio komiteto perrinkimo. Susirinkime, kaip nurodoma protokole, dalyvauja apie 450 piliečių ir Kupiškio apskrities revoliucinio karinio komiteto atstovas Zebrauskas. Balsų dauguma į valsčiaus revo-

lucinį komitetą buvo išrinktas Antanas Jurkštas, Juozas Jozokas, Pranas Skardžius, Juozas Raščius. Į komitetą buvo įtrauktas kaip nuo Komunistų partijos kooptuotas narys Venjaminas Voznesenskis.

Protokoluose jau daugiau kaip prieš 60 metų įrašytos žmonių pavardės, vardai, glaustai nusakyti svarstomi klausimai, susirinkimų dienotvarkės. Sausa ta protokolų kalba, bet už pavardžių, už datų — kadaise laisvės siekusių žmonių reikšmingi biografijų puslapiai, jų likimai, jų svajos apie šviesią ateitį, Didžiojo Spalio idėjų paskatinti žmonės kovojo už savąją valdžią. Daugiau protokolų, bylo-

jančių apie Viešintų valsčiaus revkomo veiklą, neišliko. Rūpėjo mokyklos kraštotyrininkams išsiaiškinti, kaip ilgai gyvavo revkomas koks jo narių likimas. Kalbą dar prisiminė senieji viešintiečiai. Kraštotyrininkai užrašė Mykolo Gudonio atsiminimus, kur jis teigia, kad milicininkas Aleksas Zaba prašęs jo nueiti miškan ir pernešti egliaškių pintl vai nikams dėl Gegužės pirmosios demonstracijos. Galima spėti, kad 1919 m. Gegužės pirmosios išvakarėse valdžia Viešintose dar priklausė revoliuciniam kariniam komitetui. Antanas Gudonis prisimena nemažą to meto valsčiaus aktyvistų. Kai kurių jų likimai baigėsi tragiškai. 1919 metais buvo sušaudytas milicininkas Aleksas Zaba, liko našle viešintiečių Voznesenskienė-Ribokaitė, buvusio revkomo pirmininko Venjamino Voznesenskio žmona. Juozas Jozokas buvo sušaudytas 1941 m. Kupiškėje...

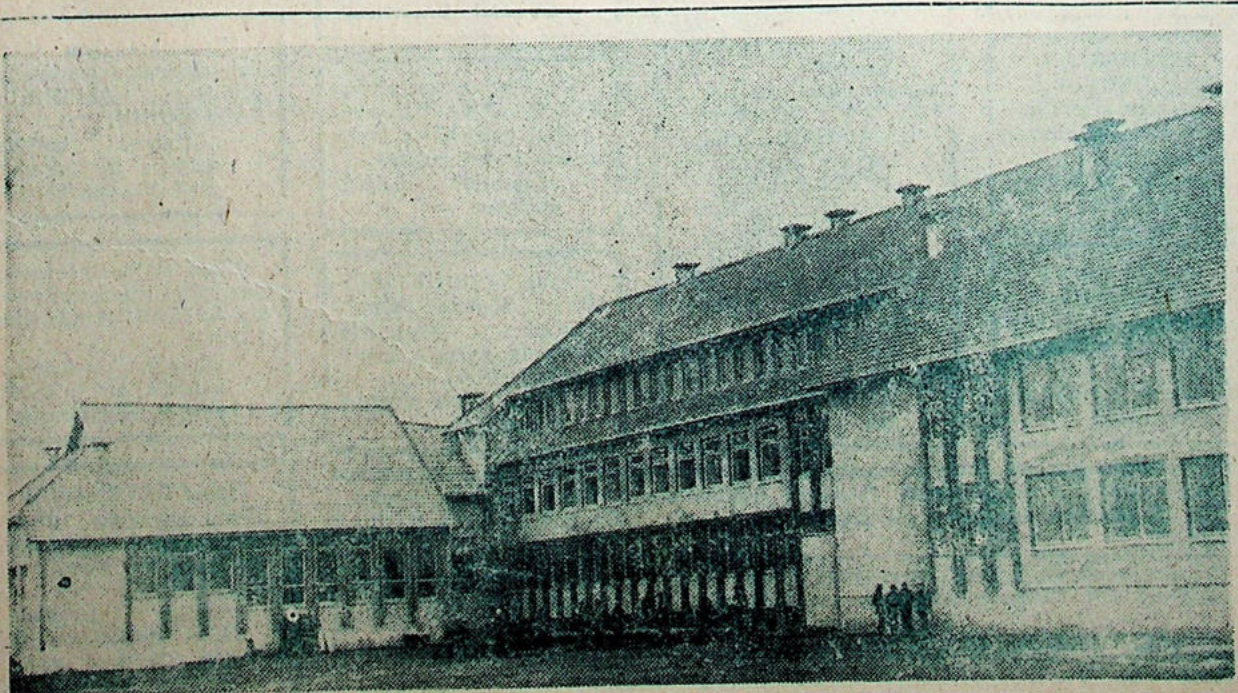
Bet buržuazija, užgniažusi laisvę, buvo beieigė sušaudyti laisvės šviesą, išžiebusia žmonių širdyse. I nors Viešintose Tarybų valdžia 1918—1919 m. gyvavo neilga laiką, žmonės įsitikinę, kad tai jų valdžia ir per visą buržuazijos siautėjimo laikotarpį nemažai viešintiečių pagrindine kovojo už Tarybų valdžios atkūrimą.

V. Račkaitis

Pagal individualų projektą Anykščių statybos ir remonto valdybos statybininkai Kurkliuose pastatė modernią mokyklą. Joje — erdvūs koridoriai, mokymo kabinetai, didžiulė sporto salė, jaukl valgykla. Pats pastatas originalios konstrukcijos, patraukiantis visų dėmesį. Prie mokyklos tvarkymo, ruošimo eksploatacijai daug jėgų paskyrė ir kurklietis moksleiviai bei pedagogai.

NUOTRAUKOJE: naujoji Kurklių vidurinė mokykla.

Vyt. Bagdonas nuotr.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Teisėtvarkos sargybiniai

Kiekvieną rytmetį Anykščių rajono vidaus reikalų skyrius pagyvėja, prisipildo balsų šurmuliu. Aptarti kiekvieną dieną iškilusius uždavinius čia susirenka visų poskyrių darbuotojai. Pasi-
guosti, išsakyti savo nerimą, prašyti patarimo užsuka tie, kuriuos kas nors nuskriaudė, įžeidė. Nedrąsiai koridoriuose lūkurioja tie, su kuriais milicijos pareigūnams teks dar ilgai kalbėtis, aiškinti, kurie savo elgesiu pažeidė tarybinio bendrabūvio normas.

„Milicijos majoras komunistas Arvydas Paškevičius kiekvieną rytmetį skyriaus duris praveria štai jau penkioliktus metus. Net pats Arvydas stebisi, kaip greitai bėga laikas. Atrodo taip dar neseniai jis — Kauno milicijos mokyklos auklėtinis pasitiriamas dirbti į Anykščių rajono vidaus reikalų skyrių.

Tuomet leitenantą Arvydą Paškevičių paskyrė kriminalinės paieškos poskyrio inspektoriumi, priskyre globėjus. Pirmieji žingsniai, žinia, buvo nelengvi. Tačiau viską nugalėjo jaunuolio ryžtas, geris norai, užsispyrimas, valia. Komjaunuolį A. Paškevičių komunistai priima į savo eiles, jam patikimos aukštesnės pareigos. Taip jis išaugo iki poskyrio viršininko. Už principingumą, aktyvią visuomeninę veiklą, nepriekaištingą tarnybą Anykščių VRS kriminalinės paieškos poskyrio viršininkas Arvydas Paškevičius apdovanotas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo garbės raštu, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku jam įteiktas medalis „Už nepriekaištingą tarnybą saugant viešąją tvarką“.

Kai Arvydas Paškevičius eina gatve, su juo sveikina si daugelis praivių. Jį kaip

seną pažįstamą sutinka bet kuriame kolūkyje, tolimiausiam kaime. Per penkiolika darbo metų jam padėkos žodžius ištare ne tik žmonės, kuriems jis padėjo, tirdamas nusikaltimo aplinkybes ar chuliganizmo atvejus. Jam dabar dažnai dėkoja ir tie, kurie buvo suklydę, kurie, atlikę bausmę, pasuko dorą gyvenimo kelią.

„Milicijos kapitonas Rimantas Sližys Anykščių rajono vidaus reikalų skyriuje dirba dešimt metų. Jis — tardymo poskyrio viršininkas, reiklus komunistas, nuosirdus draugas. Besimokydamas Anykščių J. Biliūno vidurinėje mokykloje Rimantas domėjosi literatūra, rašė eilėraščius. Ne vienas poezijos žinovas Rimantui spėjo gėlaus literato ateitį... O jis pasirinko teisininko profesiją. Vilniaus valstybiniame V. Kapsuko universitete baigė teisės fakultetą, dirbo anilin-

kės inspektoriumi, po to tardymo poskyrio inspektoriumi.
— Na, o kaip su poezija? — paklausiau Rimanto.
Tas tik šyptelėjo ir atsakė:

— Tebesidomiu. Bet eilėraščius rašau sau. O savo darbą skiriu kitiems. Pasirinkęs tokį kelią jaučiuosi esąs kitiems reikalingesnis, naudingesnis...
„Henrikas Vernickas dirbo Anykščių autotransporto įmonėje vairuotoju. Dirbo gerai, sąžiningai, mylėjo techniką, rūpinosi jam patikėta mašina. Todėl ir į reissus tolimiausius, atsakingiausius buvo sūnčiamas. Pats būdamas drausmingu, nepakančiam jis vertindavo netinkamus kitų vairuotojų poelgius, jų padarytus eismo taisyklių pažeidimus. O kartą ir visiems laikams apsisprendė pasirinkti autoinspektorius profesiją, kovoti su eismo taisyklių pažeidėjais. Na, o vairuotojo darbe sukauptas patyrimas jam labai praverčia, nes kelių patrulinės tarnybos inspektorius privalo ne tik gerai vairuoti transportą, bet ir nusivokti apie transporto techninę būklę.

Henrikas Vernickas šiose pareigose dirba tik antrus metus, tačiau užsirekomendavo kaip reiklus darbuotojas, aktyvus visuomenininkas.
Pirminės partinės organizacijos komunistai neperseimaujami H. Vernicką priėmė kandidatu į TSKP narius.
„Valentinas Bagočiūnas, baigęs Salu žemės ūkio technikumą, dirbo kolūkyje zootechniku. Pasirinkta specialybe nesiskundė, sunkus ir atsakingas gyvulininkystės specialisto darbas jį nebaugina. Gal būtų zootechniku jis būtų dirbes ir iki šiol, leigu ne būtinoji tarnyba Kariniame Jūrų Laivyne. Atlikdamas savo pareigą Tėvynei, Valentinas fiziškai užsigrūdino, įgijo daug žinių

apie šiuolaikinę techniką, tapo kovinės ir politinės parengties žmūnu. Jam patiko griežta drausmė, tvarka, susiklausymas, ryžtas. Todėl po tarnybos grįždamas namo, Valentinas jau svajojo apie darbą milicijoje. Juk čia reikalingi fiziškai bei moraliskai užsigrūdinę žmonės, drausmingi darbuotojai. V. Bagočiūnas kaip tik tokiu ir buvo. Todėl Vidaus reikalų skyriaus vadovai ne kiek neapsiriko, priimdami dirbti į milicijos pareigūnų gretas komjaunuolį Valentą Bagočiūną. Per trumpą laiką

Eilinis komjaunuolis Valentinus Bagočiūnas.

Kelių patrulinės tarnybos inspektorius Henrikas Vernickas (centre) reido metu kartu su savo padėjėjais visuomenininkais Anykščių autotransporto įmonės elektriku Jonu Induliu ir Panevėžio automokyklos Anykščių filialo dėstytoju Antanu Kusta. Vyt. Bagdono nuotraukos

jis gerai susipažino su milicijos būdinčiojo pareigomis, išmoko teletaipo aparatu perdavinėti ir priiminėti telegramas, vykdyti kitas nelengvas užduotis.
Papasakojau apie keturis anykštėnus teisėtvarkos sargybinius. Skirtingos buvo jų

vaikystės svajonės, įvairus buvo jų pasirinktas gyvenimo kelias. Tačiau dabar juos visus vienija bendras tikslas — būti liaudies sargyboje, kovoti su vis dar pasitaikančiais neigiamais mūsų gyvenimo reiškiniais.

B. Valaitis

Sekantis „Kolektyvinio darbo“ numeris išeis 3, m. lapkričio 13 d.

Redaktorius ST. VINCIONAS

ALGIRDA KLIMA, mirus mylimai mamytel, nuoširdžiai užjaučia J. Biliūno gatvės namo Nr. 22 II laiptinės gyventojai

MANIKU SEIMAI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam sūniui ir broliui.
Kumplai, Sidlauskai, Gaizauskai, Valeckai, Petrokai

„Už taiką“ kolūkio profsąjunginė ir komjaunimo organizacijos reikiame nuoširdžiai užuojauta kolūkio valdybos pirmininkui **ALBINUI STUKUI** dėl mylimos mamytės mirties.

EUGENIJAI KIAUSIENEI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jūsų liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
„Anykščių šilėlio“ kolūkio II brigados kolūkiečiai

Reikiame nuoširdžiai užuojautą „Už taiką“ kolūkio valdybos pirmininkui **ALBINUI STUKUI** dėl mylimos mamytės mirties.
Kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

EUGENIJAI KIAUSIENEI Mirtis atėmė iš Tavęs mylimą žmogų — tėvelį, nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimė kartu su Tavimi.
Rubikių darželio darbuotojos ir vaikų tėveliai

ARTEMIJUI SALGUNOVUI Dėl mylimos sesers mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą.
Kavarsko medžiotojų būrelio nariai

ALFONSUI BAGACIONUI Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą.
Kavarsko medžiotojų būrelio nariai

Kolūkio valdybos pirmininkui **ALBINUI STUKUI** Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jūsų liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel.
„Už taiką“ kolūkio kontoros darbuotojai ir specialistai

MANIKU SEIMAI Su Jumis dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, tad leiskite pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo sūnaus mirtis.
Anykščių gyvulių priėmimo punkto darbuotojai

LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatui JONUI STUKUI ir „Už taiką“ kolūkio pirmininkui **ALBINUI STUKUI** Reikiame Jums gilia užuojautą dėl mylimos motinos mirties.
LKP rajono komitetas ir rajono LDT vykdomasis komitetas

JONUI STUKUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai motinai, reikiame gilia užuojautą.
„Lenino keliu“ kolūkio valdyba ir partinė organizacija

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam sūniui **STASIUI**, nuoširdžiai užuojautą reikiame **MANIKU** šeimai ir artimiesiems.
S. Stasiulionis, Palubinskas, Pilipūnai, Sirgedai, Braževičiai

Tragiškai mirus **JEGORUI GAVRILOVUI**, nuoširdžiai užjaučiame tėvus, seseris ir artimuosius.
„Svyturio“ kolūkio valdyba

Mirus **STASIUI MANIKUI**, liūdesio valandą reikiame nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Buve klasės draugai ir auklėtoja

PETRUI KLIMUI Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą.
„Anykščių miškų ūkio“ darbuotojai

Mirus brangiam tėveliui, reikiame nuoširdžiai užuojautą **ALFONSUI BAGACIONUI**.
„Atžalyno“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

Mirus mylimai seseriai, nuoširdžiai užuojautą reikiame **ARTEMIJUI SALGUNOVUI**.
„Atžalyno“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

NINAI GAVRILOVAI Tegų nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam broliui.
Alantos tarybinio ūkio-technikumo II d. kurso draugai, vadovė ir bendrabūčio auklėtoja

Kolūkio valdybos pirmininkui **ALBINUI STUKUI** Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytel.
„Už taiką“ kolūkio mechanizatoriai ir gyvulininkystės darbuotojai

BRONEI GOGELIENEI Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, liūdesio valandą reikiame nuoširdžiai užuojautą.
Daukšos, Vitkūnai, Bužinskai, Balaišiai, Rinkevičiai

Nuoširdžiai užjaučiame **ANTANĄ KATINĄ** dėl žmonos mirties.
„Svyturio“ kolūkio valdyba

JONUI STUKUI Reikiame nuoširdžiai užuojautos žodžius dėl mylimos motinos mirties.
„Lenino keliu“ kolūkio profsąjunginė organizacija

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83
«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)
Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Ind. k. 67352
Išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11267 Užsak. Nr. 1839